Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26581
Copyright: Admont, Benediktinerstift

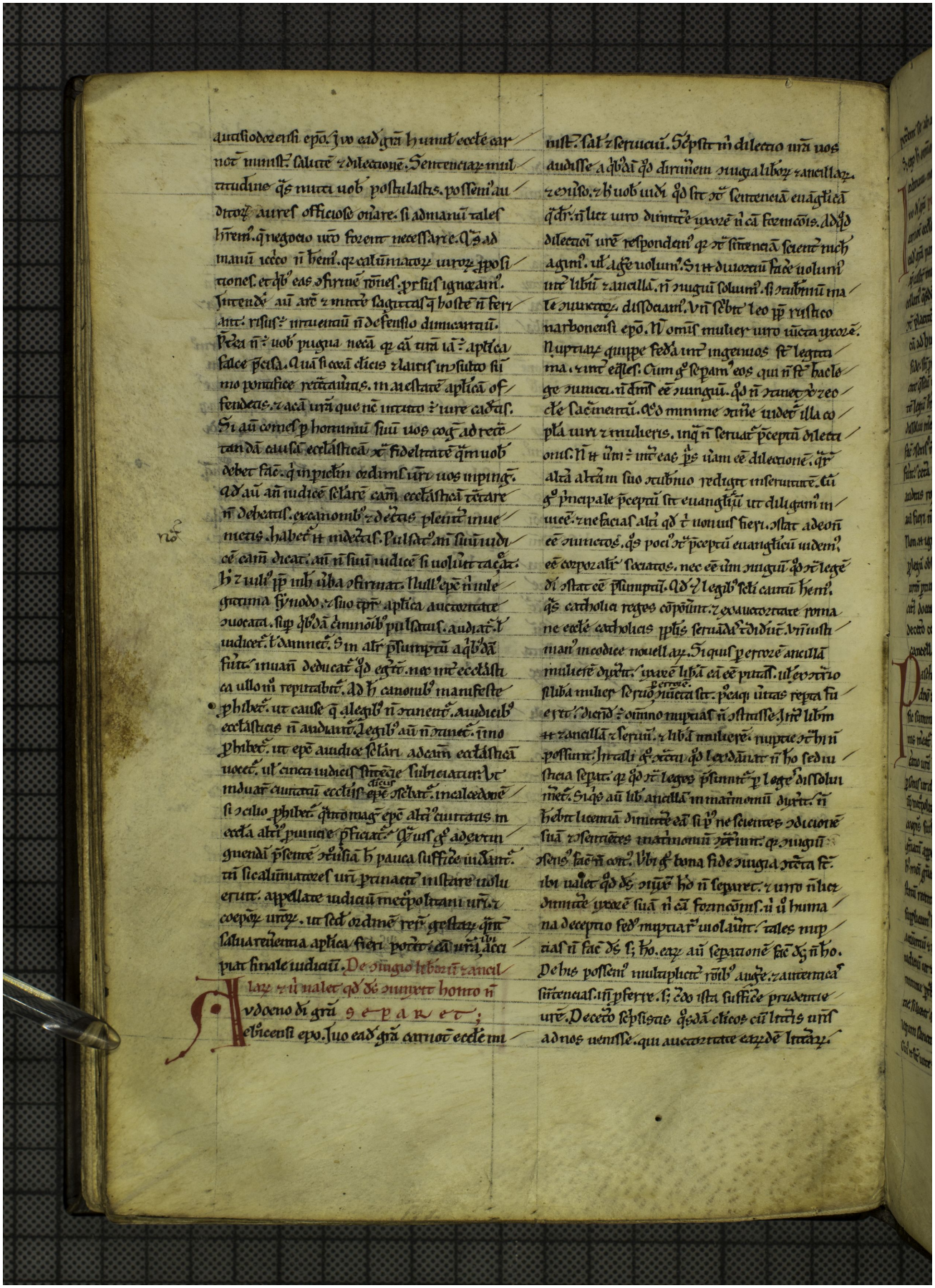

auctoritate Carnotensi epo. Ivo eadem gratia humilitate ecclesie Carnotensis salutem et dilectionem. Sententiam multitudine quam nuper vobis postulantibus possemus audire officiose omittere. si admonuimus tales virum. quia negotio nuper forsitan necessario. quam admonuimus ne bene. quia calumniam uxori appositionem. et quod eas obstinate noluerit. prius ignoramus. intendere autem arte et mittere sagittas quas hostes in feriantur risus. inventum in defensio dimicantium. Sed in vobis pugna nata quia ad unum in aplicavalce petita. Quia si ecclesiae clericis et laicis invisuto filio pontifice retentantur. in aestate aplicat offendentes et ecclesiae unam quae nec intuito iure canonum. Si autem comes per hominum suum vos cogit ad retentandam causam ecclesiasticam non fidelitatem quam vobis debet facere. quia in pietatem ordinis iuris vos impingit. ad autem ad iudicem seculare eam ecclesiasticam trahere non debetis. examinomb et detes plenum invenietis. habet ut indetas. pulsat mi suum iudicem eam dicat. aut ni suum iudicem si voluit tacat. Hi et illi ipsi mihi iuba obstinat. Illud epo non inlegitima fuit modo. et suo tempore aplica auctoritate vocata. sup quibdam omnibus pulsatus. audiat. et iudicet. et damnet. Si in alter presumptum aliquidam fuit. invitam deducat quod egerit. nec inter ecclesiastica ullo modo repetabitur. ad hanc canonum manifeste phibet. ut causae quae a legibus non tenentur. audiebantur ecclesiasticis non audiantur. Legibus autem non tenet. sino phibet. ut epo audiat seculari adeam ecclesiasticam vocet. ut cinea iudicis stricte subiciatur. ut induat eunuchum ecclesiae episcopi seculari. in calcedone si scilio phibet. quomodo magnae epo alteri cuiuslibet in ecclesia alteri punire phicat. Quibus quae adeverunt gendi presente reusia. hanc pauca sufficiunt. tui secaliumatures uxori primaeti instare voluerunt. appellare iudicium metropolitani uxori. et coepiscopi uxori. ut sed ordine resti gestae quae salua reuerentia aplica fieri potest. ea uxori ubi acceptat finale iudicium.

De singulis hominum rancillae et ut valet quod de iunxerit homo non separet;

Helbicensi epo. Iuo eadem gratia auctoritate ecclesiae minister. salutem et seruitium. Sepissime mihi dilectio mea vos audisse aliquid quod dirimium nugalibus rancillae. et iusso. et hi vobis iudicium quod sit non sententiam evangelicam quae dicit. ni licet uxorem dimittere uxore ni ea fornicatis. adquod dilectioni uxore respondentium quae non sententiam scientem mihi agimus. ut agere volumus. Si ut dimittam facere volumus uxore libitum et rancillam. ni nugum solum. si subinnum male nuncupatum. dissideam. Vni sebtur leo ipse rustico narbonensi epo. Nomus mulier uxor uxorem. Nuptiae quippe fedam inter ingenuos et legitima. inter ecclesiae. Cum quae separam eos qui ni et haeloge iunxerit. ni dimittere eum nunquam. quod ni tenet et zeo ecclesiae sacramentum. Quod minime iniuste videtur illa copula uxori et mulieris. inquit ni seruatur preceptum dilectionis. Nam ut dum inter eas pax iam ex dilectione. quae alta altam suo subinuo reducit in seruitutem. Cui quae principale preceptum sit euangelium ut diligam inimicum et faciat alta quod et non nisi fieri. stat adeo ni ex iniquitatis. quos poci de preceptum euangelicum indemnem ex corporali sacratos. nec ex um nugum quod de legedi stat ex plumpta. Quod et legibus seli canum hemi. quae catholica regis constituit. et consuetudinem romane ecclesiae catholicae pplis seruandam edidit. Vni usiliuman meodice novellae. Si quis per uxorem ancillam mulierem ducit. uxorem libam ea ex pitas. ut ex tio sliba mulier seruo nuncta sit. peccati utras repra fuerit. dicendo omino nuptiae ni ostrusse. Inter libum et rancillam et seruum. et libam mulierem nuptiae non ibi possunt. Inrali quae ecum quod lex damnat ni ho sed usiteia septu. quod non leges plumpte per lege dissoluntur. Si quis autem lib ancillam in matrimonium ducit. ni habet licentiam dimittere eam si per ne sciences odiosum sua et sententiae matrimonium non iunx. quae nugum sens fac ni ant. Ubi quae bona fide nugia recta sed ibi valet quod de nugum ho ni separet. et uxor ni licet dimittere uxorem sua ni ea fornicatus. ni ut humana deceptio sed nuptiae violantur. tales nuptias ni fac de si; ho. eam aut separationem fac de ni ho. Debis possem multiplicet nibil augere. et ancillae sententiae. ut pferre. si; eo ista sufficiunt prudentiae uxor. Decerto sepissime quidam clericos cum laicis ut ad nos venisse. qui auctoritate exide laicay.